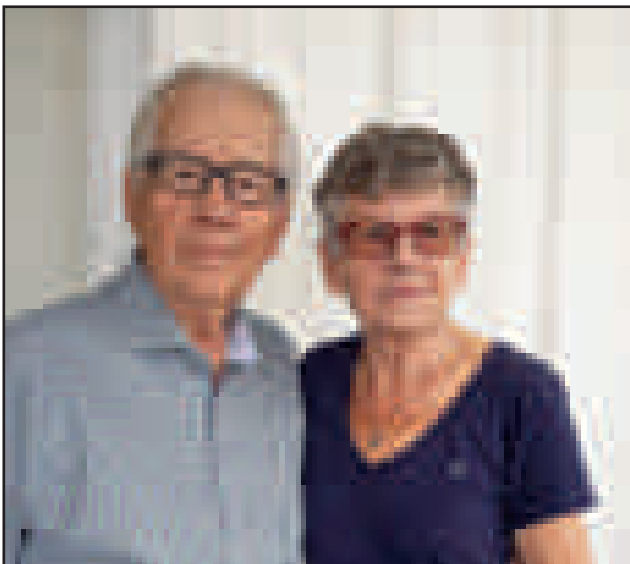

Ett led i vallonsläktet -

Solens strålar speglar sig i sensommarens mognande frukter. Den här sommaren har soltimmarna varit ovanligt många. Vi får skörda av all den mångfald som naturen ger oss.

Församlingen kan också liknas vid ett träd med en massa olika fruktburna grenar. I dag följer jag grenarna ända ut till Kungsängen där Margareta och Olle Bonnevier finns.

Olles uppväxt på bruket

Margareta och Olle bor i en fin lägenhet med utsikt över Mälaren. Olle berättar att han föddes i idylliska *Lövstabruk*. Där hade hans far, farfar och alla förfäder arbetat med vallonsmidet. Smedjan lades ner 1926. Det blev då stor arbetslöshet i början av 1930 talet. Familjen flyttade 1938 till *Österbybruk*, där det fanns arbete i järn och stålverk. Där tillbringade Olle hela sin skol och ungdomstid.

Ett särskilt minne

Olle visar mig en bild ur boken *"Vallonska rötter"* på en man, som liksom hans pappa, arbetade framför en

smältugn som omvandlade tackjärns-gösar till glödande järn. Olle fick då som sjuåring gå till sin pappa med matsäck. Han berättar hur

han fortfarande kan förnimma rök lukten från den stora skorstenen vid smedjan.

Ett rikt liv på bruket

Olles familj var medlemmar i *Österbybruks missionsförsamling*. Där fanns en stor juniorförening med rikt innehåll, bl.a. ordnade de en Lucia-kortege genom samhället med brukshästarna varje år. Samtidigt berättar Olle med ett leende att han var mycket aktiv i brukets fotbollsklubb som målvakt. Den talangen tog han med sig till församlingen i Upplands Väsby. Med glimten i ögat säger Olle: *"Jag höll alla bollar från målet"*.

När han fyllde 13 år dog hans pappa. Det innebar att Olle inte kunde börja i den yrkesskola i Västerås som var tänkt, utan han fick i stället börja arbeta på byggnadsavdelningen vid bruket, för att familjen skulle få bo kvar i brukets bostad. Det var ett mycket rikt liv. De bodde invid Stordammen, där fanns många kompisar både i och utanför kyrkan. Olle flyttade till Stockholm efter militärtjänsten.

Margareta i Dannemora

Under året 1956 träffade han sin *Margareta* hemma på deras gemensamma ungdomsgård *Uddnäs* vid

Olle och Margareta Bonnevier

Vendelsjön. Olle tittar kärleksfullt på Margareta och säger ”*Det är det bästa som har hänt mig i hela mitt liv*”. Margareta skrattar till och berättar sedan att hon är född i Dannemora socken. Margareta växte upp på landsbygden och trivdes bra med det. Familjen var bönder och drev även ett sågverk. När Margareta var 10 år byggde de en villa vid sågen och flyttade dit. Efter att ha bott där ett och ett halvt år, dog pappan i en olyckshändelse och mamman måste sälja sågen och återtog sitt tidigare yrke som sömmerska. Margareta arbetade i byväxeln ”*Knypplan*” mellan hon var 15 till 18 år. Efter det så fick hon arbete i Uppsala på stora televerkets station. Under den tiden hade de båda träffats, gifte sig sedan 1960 och fick snart två barn.

Vägen till Upplands Väsby

Margareta var mestadels hemma med barnen. De bosatte sig i *Lahäll* i Täby kommun. De tillhörde då *Roslags-Näsby frikyrkoförsamling*. Där var Olle bl.a. ungdomsledare. 1965 köpte de en lägenhet i Upplands Väsby. Sedan dess har de varit med i *Upplands Väsby missionsförsamling*. Det var många unga familjer som anslöt sig till församlingen. Det blev en stor söndagsskola med c:a hundra barn under tant Adas ledning. Olle var med och startade junior 1 och 2, som sedan övergick till nying och scout. Det blev trångt om utrymme i den gamla kyrkan varför annexet på baksidan byggdes. Olle var under några år SMU ordförande, styrelseledamot och ansvarig för fastighetsrådet. Margareta var söndagsskollärare i många år och nying ledare.

Det yrkesverksamma livet

När barnen blev äldre arbetade Margareta med växeln på *Carlslund* och på *Löwenströmska* sjukhuset mellan åren 1969 till 1976. Sedan arbetade hon som socialsekreterare på Väsby socialkontor under 28 år. Arbetet handlade om mottagande av flyktingar samt ekonomiskt bistånd. Olle arbetade som innesäljare på *Lättbetong och Ytong* i 6 år. Därefter på *Calor och Celcius* under 22 år i olika befattningar. Innan Olle gick i pension arbetade han några år som vårdare av missbrukare på Värtahemmet, som Frälsningsarmén drev. *Erfarenheter jag inte skulle vilja vara utan*, tillägger Olle.

Brinner för släktforskning

Olle plockar fram en massa pärmar och böcker. Han pekar stolt på en av sidorna. ”*Det här är vårt släktvapen. Jag har även information om släkten*

Bonnevier i 14 led bakåt i tiden”. Olle har ett stort intresse för sin släkthistoria och sitt vallonska ursprung. Jag får också läsa om vallonättlingen som 1626 kom till Sverige från Belgien.

Efter 44 år i Upplands Väsby flyttade de till en lägenhet i Kungsängen och bor nu åter vid en sjö. De är fortfarande kvar i vår församling, som betyder mycket för dem.

Monica Tiger